

33. szám.
September 23. 1877.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

— ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS. —

Az Üstökös jövő, szeptemberi utolsó számával az
E Z E R E D I K S Z Á M Á T

tölti be.

Erre már szabad egy kis jubilaecumot hirdetnünk.

Nem minden »okos« lap dicsekedhetik azzal, hogy ezer hetet élt és harczolt keresztül.

Százezrei az adomáknak és ötleteknek vannak ez ezer számban megörökítve, mik a magyar nép humorát örökiük meg, s tizenkilencz évnek változatos korszakait tükrözik vissza.

Kakas Márton, a politikus eszmadia és felesége, Tallérossy Zebulon, Magyar Miska és Német Miska, Lügewakker, Don Pedró de Bajuszkádó, Junius Brutus, szép példabeszédekben, — Jankó János, Maró, eleven rajzokban sok búját baját mesélték el, s aztán megédesíték a jó magyar közönségnek; a mikor az igazmondásért nagyon rossz fizetés járt.

Dicsekedjék a ki rászorult: mi csak azt mondjuk, a mi igaz.

»E z e r s z á m o t é r t ű n k.«

S szándékunk van megkezdeni a második ezeret.

Adja Isten, hogy a mi jubilaecumunkkal a magyar nemzetnek is oly éve kezdődjék, a mikor oka van jubilálni s akkor aztán ne feledkezzenek meg régi változatlan hivéről, az Üstökösről sem.

Az Üstökös ezeredik számával nem kér se grófságot, se érdemrendet, hisz a Cometában benne van már a cömes is, meg a csillag is; hanem kér a jövő évnegyedre **két forintot** előfizetésben, a miért újult erővel és kedvvel fogja folytatni pályafutását.

Új előfizetőinknek ezt az utolsó ezeredik jubilaens számot is megküldendjük, melyben a nagyszerű emlékképen kívül **J ó k a i M ó r n a k** az ozman nemzetre irt **Apotheosisa** is meg fog jelenni, — egyszerre magyarul és török fordításban.

Éljenek! Éljetek! Éljünk mi!

az Üstökös szerkesztősége.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Mink izs iluminaltunk, csag hogy fajdalom, nekünk mar a sipka kiforditva jutot, mikor muszkek visszavetek sveti Nyikolajt s mig ugy gyön ki, mintha anak örö mire iluminalnank, a mi nem igaz. Mind azt mondunk hogy »csok jasa« — söt vanak kisaszonyok, kik meg is teszik.

Hanem aszondok, hogy kipviselök mind nem jól interpelálnak. Azt akarnak megtudni, hogy magyar kormány nem követi valyon muszka politikát? s így introducalnak expositiot: »minekutana muszkat üti török, valya meg magyar kormány, nem akarja töröknek segicsigere nem menyit?« Így soha se ki nem vesznek magyar kormányból feleletet, kormány mindig aszt fog felelnyi, a mit palocz aszony monta uranak: »magam izs aszt haagatom;« hanem így kel feltenyi interpelatiót: »minekutana aszt beszilik, hogy magyar kormány muszkanak szövecsigese, s minekutana muszka meg van szorulva, mikor szandikozik magyar kormány muszkanak segicsigire menyit?« — Eben mar van logika. Izse ere muszaj kormánynak akar »znam« akar »nyeznam«, de valamit felelnyi. — Ideamat valtig kinalgatok minden kipviselőnek; de egy se nem akarja raja valalkoznyi. Maj talan Bicsbe okosabak lesznek, izs így tesznek föl kirdist.

Hat salzburgi antrevuhoz mit mongya barátom uram? Olvasta telegramot ujsagban? Szíp dolog! De ugyan hamar kiséltte magát! Csag az nagyon derik, hogyan megtuta mindent ujsagirol? Hat oda alitota salzburgi hotel szemközt hphotographust, ki masinajaval oda czelezta nyitot ablakon kere sztül szobaba, hol Andrassy meg Bismark beszligetek. No beszidet nem fotografiazhatott le, hanem protocolumot, mit megirtak. Mikor ezt megcsinyalta photographus, akor gyüt cryptographus, az meg mikroskopium segiltvel protocollumot kikriptografiazot. Akor gyüt telegraphus, titkot ujsagironak megtelegrafiazot, ujsagirol vite aztat typographusnak s az mindent kitipografiazot, úgy hogy mig meg se szarata salzburgi protocolumon tinta, mikor mar olvastunk idehaza mangalicza betükel nyomtatva: Bismark izs Andrassy megegyeztek aban, hogy törököknek ezutan csag parafadugokal lesz szabadlövöldöznyi. — Ez mar disznosag! (Hogy klassikusat idizem.) — No de maj gyün erül izs interpelatio.

Adig izs csok jasa.

alaszolgaja

TALLÉROSSY ZEBULON EFFENDI,

II. Sándor violaszinü czárnak.

Kedves fivérem és szövetségeselem!

Mivel oly erősen czurukkolnak, ajánlom ezt a régi indulót Felséged figyelmébe, melynek hangjainál egy oly hasonló alkalommal, mint a minöben most Felséged veszi észre magát, én is hazá gyalogoltam, még pedig Felséged országából. Talán oda vissza is lehet vele menni:

Már siess hazádba vissza, vert seregem!

Nékem ez a török klíma nem, nem egem.

I. Napoleon (kárörvendő) szelleme.

U. i. A mi taktusát illeti: nem szükség mellette futniok. E tekintetben tehát nyugodt lehet.

De miféle náczió is ez a magyar?

Biz e csak olyan illumináció!

Sürgönyváltás.

Sipkában, Plevnánál minden csendes!

A minden oroszok czárja.

De Szentpétervárott nem!

A minden oroszok.

MUSZKARAJZOK.

Az orosz koppantó.

Hogymi az a koppantó.

Ifjabb olvasóink alig fogják tudni: az öregebbek még talán emlékezni fognak rá, hogy az egy ollóforma vaseszköz, a mi arra szolgált, hogy a hajdani fagygyúgyertyák idejében az égő kanóczot megkurtítsa, s esetleg, ha nagyon alant vette, a gyertyát eloltsa.

Oroszországban nagyszerűen tudták kezelni ezt a koppantót a világosság eloltogatására.

Az egyetemeken, a sok diák között, elkezdtek terjengni a szabadelvű eszmék: jött a koppantó: egy czári ukáz elrendelése, hogy 300 diáknál többnek nem szabad egy universitásba fölvétetni; azoknak is csak magas hivatalnokok vagy nemes urak fiainak szabad lenni; és különösen jámboroknak és vallásosoknak. Moszkvában volt 1400 egyetemi tanuló, azokból a koppantó ilyenformán egyszer kioltott 1100-at.

Hanem a meghagyott 300 között is oly igen el volt már terjedve a gonosz felvilágosodás szelleme, hogy 1848-ban mind valamennyit halálra ítélték lázadási szándék miatt s csak a czár kegyelme menté meg őket a szibériai ölömbányák számára.

Ez az esztendő sok világgyujtogatással járt. Az orosz kormány nem győzött utána járni a koppantóval.

Elvégre meg lett tiltva orosz alattvalónak a külföldre való utazás. Csak nagyon előkelő urhölgyeknek osztatott kegyelemképen engedély arra, hogy külföldi fürdőkre elmehessenek.

Báró Bruiningkné, született Lieven grófnő, e protegált urhölgyek közé tartozott, a ki per sundambundam ilyen utazási engedélyhez jutott.

Bizony nagy fáradtságába került! Először orvosi consiliummal kellett bebizonyítania, hogy beteg, hogy betegségét csak Nizza enyhe levegője gyógyíthatja meg. Ez nem volt elég. Orloff gróf, a rendőrminiszter azt mondta neki, hogy Krimia levegője éppen olyan mint Nizzaé, tökéletesen olyan jó Krimia a betegeknek, mint Olaszország. Erre a bárónő orvosainak be kellett bizonyítani, hogy Krimia levegője nagyon is jó; tíz perczenttel több benne az ozon, mint Nizzaében (ha azt mondták volna, hogy kevesebb, mind Szibériába sétáltak

volna:) de éppen azért kerülni kell azt a grófnőnek, a ki szív-viszér szellentü tágulásban szenved. Ettől a tudós replicátul (meg a markába nyomott rubel csomótul) annyira kapacitálva lett a derék miniszter, hogy kiadta az utazási engedélyt a bárónőnek, a czár helybenhagyásával.

Bruiningk bárónő pedig éppen egyike volt azoknak a veszedelmes asszonyoknak, a kik idegen írók munkáit olvassák.

Kedvencz írója volt neki Kinkel Gottfried, berlini költő. Föltette magában, hogy azt meglátogatja; s tisztelete emlékjelül sajátkezüleg himzett a számára egy szép szönyeget; hogy majd azzal meglepi.

Mikor Berlinbe ért s kérdezősködött kedvencz írója után, azt mondták neki, hogy az Spandauban ül, igen jó helyen, az állambörtönben.

A bárónő kiment Spandauba, kedvencz költőjét meglátogatni. S nagyon csodálkozott, mikor azt mondták neki, hogy Poroszországban a börtönök nem arra valók, hogy abban látogatásokat fogadjanak el. Hát legalább ezt a szönyeget vigyék be neki: jó lesz a széke elé, hogy meg ne hűtse a lábát, mikor az asztalnál ül és ír.

— Hahaha! kacagott a Platzmajor a szemeközé; az volna még a szép! Himzett szönyeget az árestánsnak! Kap egy prittset, meg egy asztalt. Kell is annak a széke elé szönyeg, mikor ír; hiszen először nem kap széket, másodsor nem kap tintát. Karsamadiner madame.

A bárónő egész felindulással hajtattott rögtön a belügyminiszter Manteuffel ur palotájához. Nem akarták bejelenteni: ő excellentiája még az ebédnél ült. Egy pár arany a komornyik markába, meg az az izenet, hogy Szentpétervárul van itt egy bárónő, a ki fontos izeneteket hoz, megtette a maga hatását, a komornyik kihivta az asztaltól a minisztert, a ki arra a szóra hogy »Szentpétervár,« egyszerre ugrott a székéről, még a diótörőt is ott feiedte a kezében.

»Mit parancsol velem, méltóságos aszszony?«

»Hát csak azt jöttem önnek megmondani, hogy most jövök Spandauból, a hol Kinkel Gottfriedet megakartam látogatni. Azonban be nem eresztettek hozzám, s tudtomra adták, hogy a fogolylyal a leg-

alávalóbb módon bánnak. Még csak író eszközt sem adnak neki, a mi egy gondolkozó, teremtő lélekre nézve nagyobb kinzás, mintha a világosságot fognák el tőle. Én meg vagyok győződve, hogy ez az ön tudta nélkül történik miniszter ur, s jó szolgálatot véltem önnek tenni az által, hogy ezt tudtára hozom.

A miniszter megrökönyödött: hát ezért kellett neki félbe hagyni a giardinettot. Röviden ki akarta fizetni a kotnyeles dámát.

— Ez mind az én világos rendeletemre történik.

»Az ön saját rendeletére? fordult neki a szép aszszony. S ön nem szégyenli azt előttem bevallani? Czudarság, alávalóság így bánni nemzetének diszével, egy ünnepelt költővel, a kinek a neve ragyogni fog akkor is, a mikor az önét rég belepte a pókháló: pfui excellentiás ur.

»Madame!« ordított fel a miniszter.

»Igen. Ön is, látom már, hogy csak olyan gyáva pokorláb, mint a mi államférfiaink, egy lelketlen gép —

»Madame!« ordított bele Manteuffel.

»A zsanokság kezében, folytatá feltartóztatatlanul a delnő. De eljön a kor, mely itélni fog ön felett és valamennyi czinkos társa felett, kik a népek leigázására törekeshnek. . . .

És így tovább, ebből a hangból, vége szakadatlanul.

A dühös miniszter csak kiabált közbe »madame!« de nem lehetett annak gátot vetni. Nagy Péter czár egyszer megpróbálta egy fűrészmalmot megállítani azzal, hogy a kerekébe belekapott; de próbált volna csak egy indulatba jött aszszonyságot megállítani a beszéd rohamban! Manteuffel urat ott a saját audientiás teremében úgy lerakták, mint a szapult vásznat.

Mikor aztán elvégezte a delnő, azt mondta neki:

»Excellentiás uram, most már vissza mehet: elbocsátom.«

A miniszter kék-zöld lett dühében. Mit csináljon ezzel az aszszonynyal? A ki még nem is alattvalója. Sirva futott az orosz követhoz, elpanaszolta neki a rajta történt szörnyű nagy gyalázatot, s elégtételt követelt. Ugy megmérgeződött, hogy sárgaságba esett, s úgy nézett ki, mint egy citrom.

Bruiningk bárónő azonban nem maradt ott ebben a citromban gyönyörködni, hanem ment

rögtön a férjével együtt oda, a hol az igazi citromok teremnek, Olaszországba, s ott töltötte a telet.

Ott is igen jó helyen volt, az osztrák postahivatal minden levelét előbb az orosz consulatusra vitte, ott felnyitották, elolvasták, azután adták át a czimzettnek; a rendőrség pedig mindenről referált az orosz consulnak, ki jár a bárónőhöz, kit látogat meg, mit beszél?

Oroszország pókfonalai meszsze elnyulnak. A bárónő nem is sejté, hogy őt mindenüve kísérik. Megtudta aztán, mikor egyszer Hamburgba érkezett. Ez volt az a derék város, mely egyenesen Oroszország zsoldjában állt. A mint a bárónő leszállt a fogadóban, rajta rontottak a hamburgi hatóság fogdmegei, leveleit mind elkobozták, azok között volt két orosz szabadelvű tanárnak is holmi levelezése, a kiket aztán éjszaka huztak ki az ágyaikkól, s bekötött szemmel szállították el, jó sötét helyekre. A bárónőnek pedig tudtára adatott, hogy Hamburgot elhagynia nem szabad a míg az orosz kormány nem fog rendelkezni iránta.

No azt előre is gondolhatta, hogy miből fog állni ez a rendelkezés? Hazavitetik Szentpétervárra; azt pedig a czár megmondta előre, hogy kaphassa csak meg ezt a refractarius asszonyt, bizony megkorbácsoltatja rendén, a mért az ő kedvencz porosz miniszterét úgy megsértette. Ez baj volt.

Szökni nem lehetett; mert akárhová ment a bárónő, tiz lépésnyi távolban egy rendőr követte mindenüve, s strázsát állt, ha valami boltba betért, addig mig visszajött.

A bárónő egy könyvtár boltban elpanaszolta a baját a könyvtár segédnek, hogy milyen veszedelem fenyegeti.

A könyvtár segédek pedig az egész világon mindenütt a rebellisek osztályához tartoznak.

»Oh, ha csak ez a baj, monda a bárónőnek az ifju ur, semmi se könnyebb, mint azon segíteni. Tessék csak rám bizni magát. Azzal elindult, a bárónát az Elba partjára kivezetni. A rendőr kísérte őket nyomban.

Mikor az Elba partjára kiértek, azt mondta a boltsegéd a bárónőnek:

»Nézze ön, ott van egy angol gözös: indulásra készen. Én egy perczig fertartóztatom az ön emberét, azalatt madame meneküljön be a gözösre s aztán ne féljen semmitől.«

Mikor aztán a gőzös kiszálló hidjához értek, a boltsegéd vissza fordult s azt mondá a kísérő rendőrnek:

»Ugyan édes emberkém, nem tudná ön megmondani, merre van az észak-nyugoti vaspályának a délkeleti indóháza?«;

A míg a meglepett rendőr e furcsa kérdés lehetőségét találgatta, az alatt a bárónő hirtelen befutott a hidon át az angol gőzösre s az ott sétáló kapitánynak a karjába kapaszkodva, azt mondá neki:

»Védelmezzon ön, sir: én politikai menekült vagyok!«

»Valamennyi ágyummal!« viszonzá a britt. S a mint a rendőr jött lélekszakadva, a bárónőjét reklamálni, azt mondá neki hidegvérrel: »ez Nagy-brittania területe, az én hajó fődelem.«

S ezuttal a koppantónak koppant az óra.

A boltos legény pedig sietett a hotelben maradt Bruiningk bárót felkeresni s tudatta vele, hogy siessen a felesége után, a ki Londonba utazott.

A czár dühös volt, mikor alattvalójának ez újabb csinját megtudta. Most már nem volt szabad neki megszabadulnia.

A mint Londonban kiszállt a szép asszony, rögtön oda izent hozzá az orosz nagykövet, hogy »a czár parancsol!« Tessék haza menni azonnal.

»A czár parancsol ám! felelé a szép asszony; de én nem fogadom meg.«

Hüh! Ez már sok volt! A bárónő férjét azonnal értesíték, hogy ha kedves neki a világi birtoka, rögtön vigye haza a feleségét, hadd korbácsoltassa meg a czár; különben minden vagyonát elkobozzák.

Bruiningk bárónak szép birtoka volt, de a felesége még szebb volt. S jobban szerette a feleségét, mind a birtokát.

Azt tette, hogy alattomban eladatta minden oroszországi birtokát egy dorpati savoyard eredetű bankárral, ki családjának nagyon sok hálával tartozott. S ugyanerre rábízza, hogy a vételáron szerez-

zen neki angol állampapirokat, s azokat hozza el neki Londonba. Husz százalék provisiót ígért neki belőle.

A czár dühös volt, mikor megtudta, hogy Bruiningk bárótul nincs mit confiskálni, mindene el van adva. Haragjában ötven százalék provisiót ígért annak a bankárnak, a ki feljeleníti Bruiningk papirosban eltett vagyonát.

A savoyard sok hálára volt lekötelezve a báró családjának; hanem azt az olaszok nagyon jól tudják, hogy ötven több, mint husz. Fogja hát a cassetet, melyben megbízója vagyona volt zárva s megindult vele; — de nem London felé, hanem Szentpétervár felé, hogy a czárnak adja át.

A bankárnak pedig volt egy segédje, a ki neki nagy hálára volt lekötelezve, annak a bankár öt perczent sápot ígért a prédából, ha ez az üzlet sikerül, s magával vitte őt az utra.

A segéd hollandi volt s nagy hálára lekötelezve a bankárnak; hanem a hollandi is tud annyit, hogy husz több, mint öt, s az bizony utközben ellopta a principalisától a cassetet s elszökött vele Londonba; ott átadta a jogos tulajdonosnak s beseperte érte a maga husz perczentjét.

És így a kappantónak megint csak koppant az óra.

A czár véghetetlenül dühös volt.

Mikor már az erőszak nem használt, végre szép cselhez folyamodott. Kiküldé egy jó barátját Bruiningknek, hogy beszélje rá: ne bolondozzanak, a czár megbocsát, nem korbácsoltatja meg a szép aszszonyt, csak vesse magát térdre a lábaihoz, az orvosok majd adnak neki bizonyítványt, hogy elmeháborodott s azzal minden rendén lesz.

De biz a szép rebellis még a kegyelmi hivogatásra sem tért vissza.

S így a koppantónak mindenképen koppant az orra.

K—s M—n.

ICS és VICS.

Ics. Megfoghatatlan, hogy Miklós nagyherczegtől újabban semmi s ü r g ö n y Szentpétervárra!

Vics. Hja, azt hitte, hogy a török egész hazáig kergeti, s így személyesen beszélhet az oroszaival.

Ics. Kétségtelen, hogy megint megverték Skobeleffet!
Vics. No?

Ics. Hát hiszen megint előléptették.

Vics. Így hát remélheti az orosz hadsereg, hogy csupa marsal körül haza Törökországból.

A czár nevenapja.

A CZÁR NEVENAPJA.

Dstromra ma minden ütegekkel,
Háromszáz ágyu ébredjen reggel!
Nincs kegyelem sebesültön, foglyon!
Orosz golyó mint eső zuhogjon!
És dob nyelven, és trombita szájon
Egetverő vad riadal szálljon,
Hogy fejedelmi legyen a hozsanna.
A fehér czár nevenapja van ma!

A szent czárnak gyorsan páholyt ütni!
Lássa: a harc névnapján hogy üt ki?
Két üveget, mely mutasson mindent,
Egyik tisztán, másik rózsaszinben!
„Ki vagy, ki ez üveget kínálod?”
„H a lál, — szövetségesed s barátod. . .”
„Champagne borát ide poharamba!
A fehér czár nevenapja van ma!”

„Dobd a látsöt, fogd a pohárt, szent czár!
Rózsaszinre fest mindent e nektár.
Rózsaszinnek látod rajt' a vért is,
S Ozmant vérben. . . Igyunk hát, azért is!”
„Igyunk hát! egy ezredem most dőlt ki, —
Egészségükre! . . . S a halál tölti.
S a pohár cseng, mint lélek harangja.
A fehér czár nevenapja van ma!

Minden ezredért, mely vérbe fullad,
Dördül uj palaczk, meg ujjabb, s ujjabb.
„Hej, szövetségesem, és barátom,
Plevna várát ingadozni látom!
Már tizenhat ezredem ment tűzbe,
S egy se tért meg . . . bizonynyal kitüzte
Zászlómat az elfoglalt oromra.
Igyunk! a czár nevenapja van ma!”

Tizenhatszor tölt a vig pohárnok,
Bortul, vértül fehérebb a zsarnok.
„Lobogót fel Plevna bástyájára!”
Szól, s hanyatlik a mámor karjára.
S népe vére a szilárd bástyáru
Rozzant trónjára özönként zúdul,
Megrázza, s bőszültén harsogtatja:
— Az utolsó nevednapja van ma!

Don Fedró.

Színházi fakovák.

Zulejka! Szegény még a sirban sem hagynak békét
Putifárnénak. Kihuzkodják onnét, hogy még egyszer a ke-
zében maraszszák a József köpönyegét. Pedig meg mernénk
esküdni, hogy csak szerelme takarójának akarta.

Már a biblia színe-jeva színpadon van. Imé Judás meg
Magdolna ott pompázik. Most erényes Putifárné is hozzá-
juk szegődik. Szép compánia lesz, ha így tart. Denique
deniquarum az Éva figeleivelére kerül a sor.

Apropos Éva! Méft ment ki divatból a fügelevél vise-
let? Egyszerű okból. Nagyon kicsinlik a nők ujjában: miből
kerülne a sleppre?

»A nagyon szép asszonyt« bámulja két vidéki. Am int
felhuzzák a kortinát, — a mediumon áll a classicus mezü
Pollux. »Ehen ni!« kiáltja el magát az egyik, »ott a nagyon
szép izé!«

Ellinger bácsi végkép búcsut mond az — öregebb
szakmakörnek, s ezentul csak fiatal szerelmeseket játszik.
A »Kis doktorban« tesz első kísérletet. Milyen szépen fog
neki állni, mikor énekl:

„Mert megvan még szűzi
Ártatlanságom, ...”

A népszínház egy kardalnoknéja évek óta hiába sür-
geti, hogy primadonnává léptessék elő. Az igazgató mind-
untalan visszautasítja.

Végre így szól a nagyratörő tehetség:
— De én minden áron primadonna akarok lenni,
érti? minden áron!
— Mit ért ez alatt, Paula?
— Emeljen a primadonnák közé, és huzzon le a
gázsimból.

Igy aztán megtörtént, hogy a 60 forintos kóristánéból
lett 50 frtos primadonna. Ő is nyert vele, az igazgató is; s
csak 10 frtja bánja, és a közönség.

Osman basa (hátra fordulva:) **Mi kell, ezigány?**

Milán vajda (megijedve:) **Nem vesnek pipasurkálót?**

Budapest ünnepe.

(September 18.)

*Miként a hős arája : öltözött
Menyasszony díszbe a szép Budapest,
És az öröm a diadal fölött
Arczára tüzrózsát lobogva fest.
Százszerekek ajka egy nevet nevez,
A jogszerűen győztes nép nevé,
Ki szent jogának életet szerez,
Aldozva érte vérét, mindenét.*

*Csodálatos nép! hol vedéd erőd?
Holott az Észak holtnak hirdetett;
Lefestve a cullúr-világ előtt,
Mint sirgödörre érett nemzetet.
S te másik! hol vedéd tapintatod?
Hazánk földé, te ősi jog-talaj!
Ki vedéd, bár mindenki elhagyott,
Mit ép eszed jogosnak látva vall!*

*Nem ellen- vagy rokonszenv tüntetett
Ama nagy fényár s lobogók között,
Miket a gazdag és szegény vegyest
Ma ablakára boldogan tüzött.
Nem ellenszenv s rokonszenv, — bár igaz,
Hogy mindkettőre von okunk elég; —
Hanem a szent igazság vala az,
Mely e napon megünnepelteték.*

*»Nem volt, de lesz nagy a magyar!« — Imé,
Jogismerő a legkisebbik is.
Ki ezt megjósál, biztosan hívé,
S hogy úgy lesz: benne ma mindenki hisz!
A nép mely nem tűr vállain igát,
A nép, mely nyíltan szólni mer s akar:
Nagy már ma is, s ki a jövőbe lát,
Esküt tehet: az is lesz a magyar!*

*Ha volt idő, midőn legjobbjaid
Ócsárolának szeretett hazám:
Volt ok reá! a hála lombjait
Hullassuk értük minden siri fán.
Ma szebb idő, ma szebb tapasztalat
Ha szembe dicsér: ne pirulj azért!
Védvén jogost, haladj hazáuk, haladj.
S végy a jövőtül életet s babért!*

Világ hírek.

— »Plevna ég!« jelenti Skobelev. Még pedig oly erősen, hogy ugyancsak megégette a muszkák körmét.

— **A példabeszéd** nem jól mondja, hogy »a czár messze van!« A czár atyai szívének ez nagyon fáj, s ép azért csakhogy közelebb lehessen kedves oroszaihoz, a főhadiszállást naponkint hátrább téteti.

— **Az oláh hadserget** nem lehet eléggé dicsérni. Az utolsó közvitéznek is fel van kötve a vett sebkettől a háta. Ugy látszik, őket a török szó szerinti értelemben mindig háttán támadja meg.

— **A legnagyobb igaztalanság** az, mikor a világ sajtója tendenciosusan a muszkák óriás vutkifogyasztását kürtöli, és roszakarattal hallgatja el ama nagy szomjuságot, a mely miatt a vutki fogyasztatik.

— **A török sebesültek javára** tudunk mi a nemzeti színház tagjainak két vigjáték címet, a mit előadjanak: »A szövetségeseket« és »A jó barátokat.«

— **A Nihil** oly rohamos léptekkel terjed az orosz előkelő körökben, hogy maguk a nagyhercegek megdöbbenve vették észre, hogy már az ő hadvezéri fejükbe is befészkelte magát.

— **Akad** egy hazaáruló, ki sutytyomban arra izgatta a budapesti háziurakat, hogy nem lesz kivilágítás! ne tessék illuminálni! — Kell e mondanunk, hogy ő — Forgó István, az ország első üvege?...

— **Herr-Otto-mant** az ő kivilágítási nagybeszédeért a rendőrök insultálták. Thajsz Elek mentegetőzik, hogy ellenkezőleg, a rendőrség szintén illu volt minálva.

— **Mac-Mahomet** prófétát a Girondeban megfutamították. Egy új maniafesztrumában a prófeta ezt girondisznóságnak nyilvánítja.

A violaszin czár kilátása.

Ha Mehemed Ali pinczérből lehetett hadvezír: mért ne lehetne még belőlem is kelnér?

A szófogadatlan Karolka.

»Ne maszkalj ott azzal a gölyalábbal, te gyerek, mert elessel, s betöröd az örrod!«

»Mondtam ugye, hogy betöröd az örrod!
Ez a szófogadatlanság jutalma.«

BORKORCSOLYÁK.

Egy gazdag, de nagyon fukar gyógyszerész szolgáját kihágás miatt a bezárás veszedelme fenyegeté. Mikor erre figyelmeztették, így szólt:

— Jaj, csak a főnök ur ládájába ne zárjanak, mert on né t soha ki nem kerülök!

Kérdezi a tanító a diákot, ismeri-e a csalánt?

— Ettem is.

— Hogy néz ki?

— Ugy mint a pudlutyka, csak hogy bizseréli az ember torkát.

Midőn a Tisza vize a N.-Kunságot elöntéssel fenyegette: a kormány biztos a Karajános gátat több helyen elvágni rendelte, és a végrehajtással a kisujszállási tanácsot bízta meg. Felkerekedik a két legmegbízhatóbb bizottsági tag háromszáz emberrel, egy napi eleséggel, és elkezdik a gátat vágni. Estig elkészültek vagy tíz átvágással, csak midőn haza akartak menni veszik észre, hogy elvannak a várostól vágva, köztük egy tenger van, s minden átvágás egy harsogó zuhatag. — Harmadnap hordták haza, kölcsön kért csónakon a kiéhezett bölcsöket.

Kis-Ujszálláson a toronyhegyén levő szélirány mutató nyil nyikorgott, ezért a bölcs tanács megszegeztette, hogy ne forogjon.

Beállit egy uri ember egy Mispál nevű uri emberhez valami hivatalos ügyben. — »Kérem Mis Pál urhoz van szerencsém?« — Igen én Mispál vagyok. — »Tehát kérnék felvilágosítást Mis ur, N. N. ügyében.« — Kérem én Mispál vagyok! — »Igen, igen! tehát kérem Mis Pál ur . . . . .« már itt megszakított, mert Mispál ur tollat, papirt ragadván megmagyarázta hogy ő nem Mis Pál — hanem Mispál, — így azután nagy nehezen megértették egymást.

Egy kereskedő, ki nagyra van üzleti tudományával, látván egy nagykereskedő árjegyzékében Safran elect. (t. i. válogatott) — rendelt egy negyed kilogramm Safran electricirt.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

K ö t v é n y .

Kelt Munkács 877-én Ferbán Péter Bukóezi Lakos melyet elismerem hogy kölcsön adatott. Vereczkén 2 f 20 krj melyet elismerem hogy Nekem tartozik

Kelt Julius 29-kén 877 napján Ferbán Péter.

(Vajjon melyik közjegyző tudna ilyen furfangos kötvényt kiállítani?)

Elegia prózában

(Eredeti levél.)

Megalázott kérésem után legyen szives ellen panaszomat és érzésemet nőmnek feltárni. — Rendkívüli a fájdalom melyet éreznem kell azaz nőm irányában ugyanis kivel évekken keresztül összevetett vállal a bajok sodorjai között egymást támogattuk. — s most egy évvel ezelőtt annyira elgyengült asszonyi érzete ellenem hogy addig nem szünt meg kebele szélfuvása, mig engem mint férjét kardhatalom által el nem fujt magától, higye meg hogy nem meggondolatlan érzete nyomja belső keblemet mert nem köből teremté isten az embernek szívét hogy ily vérző eseten meg nem lágyulhatna. Egyball itéletet valamint nőm úgy talán mások is feltesznek hogy talán azért van köztünk a házassági vizály de ha szívére teszi minden ball itélet gondolója kezét s ennek igaz dobogása a ball itélet homálos fátyolát elosztatja, de fájdalom hogy nincs nyelv a ki nőmbe található vad szelemet kibírná beszélni s nagyobb részint ugys ismeri a világ hogy nyelve mérgesebb az áspis kigyónál, hogy máma jobban óhajtom a halált mint holnap mert mit ér egy ember becsület a mely az emberen tükör gyanánt fénylik. Sokszor áztatták arcaimat a krokodil könyek a végett hogy nem tudtam mitévő leszek sorsom állapotja felett, közeleb a mult évben 2 hétig vagy 2 hónapokig sem főzött sem süttöt, ruhában is csak ugy járhattam tisztában ha más fejezített hogy több izben a kétségbeesés gödrét alig birtam átlépni, mennyi fohász hány köny cseppek csordultak arcámra a midőn nőmet láttam szomor vagy betegségben lenni, s most tehát ha visszagondolok reményfonomal elszakajítására s azon fiatal erőm melyet birtoka jó karban tartására magamtól fogyasztottam, nem kevés bánat szálja meg beblemet s most mégis aggodtságom korán a számkivetés kenyerivel élek, fájdalom hogy sorsom megítélésre hanem száanalomra méltó stb. N. N.

SZERKESZTŐI SUBROSA

helyszüke miatt a jövő 1000-dik számban.

Lap-tulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Satióteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Zongorák, pianinok és harmoniumok.

saját és más gyártmány, újak, ugymint átjászottak kaphatók

ÉDER ANTAL GYULA
zongoragyár és gyári raktárában vaczi-utca
12. kis korona-utca sarkán, átjászott zongorák
újak vételénél becsértetnek, valamint minden e szak-
mába vágó javítás, zongora-szállítás, hangol- és csoma-
golások bármikor a legpontosabban és legolcsóbban
teljesíttetnek.

Vidéki kérdézőkdekre azonnal készséggel vá-
laszolok és kívánatra árlapomat megküldöm. 94

Nyilvános jelentés!

A kedvezőtlen mostoha viszonyok által kényszertve vagyunk raktárunkat Bécsben bezúntatni s az összes árukészletünket a gyári árakon jóval alább végel-
árusítani.

Hogy árunk hova hamarábbi elkelését elérhessük, a következő igen gyakorlati és jó árakat csak

8 frt 15 kron

- árusítunk el, u. m.:
- 1 **Précisions órá**t, hozzá illő hosszu lá. czezel együtt; a jöjjára-ért egy évre felelősség vállal-
tatik.
  - 1 **asztali lámpa**, biztosító égővel,
igen gyakorlati.
  - 1 **asztal terítő** díszes, gazdag szin-
pompával, finom angora-gyapjú.
  - 10 **acél metzvény** híres mestermű-
vek másolata, melylyel 2 szobát
fél lehet díszíteni.
  - 1 **tea-főző készülék**, melylyel
két perc alatt a legjobb teát el
lehet készíteni.
  - 1 **terracota szobor**, egyszerű-
smind tűzszerszám, a legfinomabb
kiviteben, bármely salon-asztal
díszül szolgálhat.
  - 1 **dom nójáték** a hozzá illő fado-
bozban.
  - 1 **ezukor szelencze** palisándér-
rából a legszebb szobrászati mű-
vekkel kirakva, biztosító zárral.
  - 1 **ezukor rospibő**, örökké fehéren-
maradó fémből.
  - 6 **dorab illatos gyógyszap-
pan** dr. Dupontól.
  - 6 **kés** erős nyelben, acéll pengével.
  - 6 **villa** erős nyéllel.
  - 6 **evókanál** cs. kir. szabad. örök
fehér fém.
  - 6 **kávéskanál** cs. kir. szabad. örök
fehér fém.
  - 1 **levesmerő kanál**, cs. kir. szab.
örök fehér fém.
  - 1 **teimerő kanál**, cs. kir. szab.
örök fehér fém.

Mindaz 50, itt elősorolt tárgy együttvéve csak

8 forint 15 krba kerül.

Az összes árakért jótállás vállaltatik.

Czim: Egyesült kiviteli társulat

Bécs, Burgring 3. 998

Vidéki megrendelések utánvétel mellett pontosan eszközöltetnek.

UJ!

Tűs-hellen üveg: Ivópoharak 45, 65 kr., 1 frt.
Poharak frt. 40, tvegetányér 1.40, 1.80, tálcák-
1.40, 1.80, gyertyatartó tálcácska 40 kr., szoptató-
üveg 50 kr., gyermekpohár 45 kr.

Szodavis-készülékek ezen egészséges, áditó
ital könnyű, olcsó, folyton friss minőségben önmaga
készítéséhez: 1/2 1 1 1/4 2 3 literre

Gyári árak: frt 7 8 9 10 12 14

Lejobb szoda és borkő 2 1/4 font frt 2.

Dugaszhuzó, minden dugót
fáradtság nélkül kihúz palacz-
kókból, frt 1, 1.90, 2.40.

Kerti fecskendők, sugár-
vagy eső alakban legnagyobb
távolságra lövellik a vizet, min-
den edényben alkalmazható, 10.80,
14, 17—24 frt.

Nagyalt gépek utasításal:
Önműködő Meindingerfélék 3—
24 adagnak 9, 12, 14—18 frt; for-
cátára 9.50, 14.50, 16 frt.

Sodrony éleborítók tálcá-
ra 40, 50, 60, 70, 80, 90 kr.

GUMMI cikkek házi
betegápolásra. **Köpenyek** csuklyával, mindket
felükön hordhatók mérték után frt 7.50, 8.25, 9,
10.50. **Uszó-övek** 6—8 frt. **Lég-párnák** frt 4.20—7.50-ig.
Allóvet-fecskendők 1.80—3.50. **Szivattyús allóvet-fec-
kendők** bádagszelenczében 1.30.

Torna-eszközök: Mászókö-
telek, hágcsók, trapezek, ka-
rikás trapezek. Dr. Schreiber
fele teljes torna-készlet iskolá-
val 14.50. Torna-golyók kilója 30 kr.

Horog-halászat: Halhor-
gorok zsinórral 10 krtól 1.50-ig,
halászóbotok 1, 2, 3—5 frt.ig.
Flóbert-puskák czél- és madár-
lövészethez 14, 18—27 frt.ig. 100
golyós töltény 50 kr., serátés 100
teny frt 1.50.

Kipróbált **katonai revolve-
rek** 6, 8—10 frt.ig, vésséssel 8,
10—12 frt.ig. Patent zsebben hor-
dható **Boxer-acél** frt 1.

Kuglió bábuk frt 2.25. **Lig-
nam** sanctum golyók 1.40—
4 frt.ig. Croquet-játék 10—12 kr.ig.
Sztintelen hadi-táveső nagy tá-
volságra, 7 frt.

Amer. palack-dugaszoló-gép
frt 1.60.

Légyfogó tvegorítók 30—60 kr.
Comfort szesz-kávégép, tizen-
ket perc alatt a legjobb kávét
főzi, 1—10 csészének frt 5.60,
6.80, 7.50, 8.40, 9.50, 10.50, 12.80.

Angol disznóbőr nyergék 15
—25 frt.ig, kantár 2.55, 3.50, ket-
tőskantár 4.80—10, kengyelzsinjak
2.50, 3.50, hevederek 2.20, 3.60,
lótakarók (izzasztók) 3—5, ken-
gyelvasak 1.60, 3.50, lovagló-rodák
1.80, 3.75, sablak 50 kr., 1.50, rhi-
noceros lovagló-intézeti veszek
60 kr.—2 frt.ig, finomak 1—7 frt.ig.

szükségletre, személyes oltalom-
ra. **Köpenyek** csuklyával, mindket
felükön hordhatók mérték után frt 7.50, 8.25, 9,
10.50. **Uszó-övek** 6—8 frt. **Lég-párnák** frt 4.20—7.50-ig.
Allóvet-fecskendők 1.80—3.50. **Szivattyús allóvet-fec-
kendők** bádagszelenczében 1.30.

Amer. kés- és olló-élesítők, az tve-
get is mint gyémánt vágják 75 kr.

Üveggyökörök 60 kr.

Szivarká-gép. Elegendő az al-
kalmazott karikán egyszer jobb-
és balfele huzni, 70 kr.

Szofta naarag-csatok 20—80 krig.
A cordeon tremolo, nagy pom-
pás harmonika trombita-dísz-
szel 7 frt.

Arverési vétel: Nagy valódi
japán össezerakható **legyező**
fényezett rézzel 35 k.

Iker-ragaszték üveg, porcel-
lán stb számára, tűz- és víz-
mentes 50 kr.

Önműködő amer. **egérfogó** sok
egér számára 85 kr.

Kerti-kiállítás lámpionok
15 krtól frt 1.20-ig.
Legjobb időmutató, csinos svei-
ci hizácsakak hőmérővel, ferfi
és nővel 2 frt.

Levélbeli próba-megrendelésre ajánlja
KERTÉSZ TÓDOR BUDAPESTEN,
Dorottya-utca 2. szám.

Gyomor-bajokat

és hasbetegségeket — galandférgert is fájdalom nélkül,
nehány óra alatt — a legjobb sikerrel gyógykezel, level
utján is specialista Dr. LOEV, Bécsben, Kohlmarkt 20. —
magyar levelezés.

TEMESVARY MÓRICZ

cipő-gyára

BUDAPEST,

király-utca, br. Orczy-féle ház, 2. sz.

- Hölgyeknek:**
- Füző-topánka erős bőrből, lakkorral,
és szögezett kettős talppal, esős
időre . . . . . 2 frt 90 kr.
  - Huzó Topánka erős chagriu- vagy
borju-bőrből, szögezett és srófolt
kettős talppal, esős időre tartó-
sak . . . . . 3 frt — kr.
- Uraknak:**
- Topánka fényezéses vagy bagariabör-
ből szögezett és srófolt kettős
talppal igen erősek . . . . . frt 4.—
- Topánka finom chagrinből díszes lak-
orral . . . . . frt 3.60
- Topánka orosz-lakbőrből, szögezett
kettős talppal és srófmunkával,
erősebb használatra és esős
időre . . . . . frt 5.—
- Vadászesizma vízmentes kettős la-
garia-bőrből, háromszorosan sró-
folt kettős talppal . . . . . frt 8.80
- Ugyanez orosz-lakk bagaria-bör-
ből . . . . . frt 12.—

Megrendelések a pénz beklűdése vagy postai utánvétel mellett a leg-
gyorsabban teljesíttetnek. — Árjegyzékek kívánatra ingyen.